

स्मृतिः

अन्वयः ।

“अनुभूतं प्रियादिनामर्थानां चिन्तनं स्मृतिः ।
तत्र कम्पाङ्गवैवश्यावास्मिन्शसितादयः ॥”

इत्युज्ज्वलनीलमणिः ॥

तत्पर्यायः । चिन्ता २ आधानम् ३ । इत्य-
मरः । १ । ७ । २८ ॥ चिन्तिया ४ । इति
भरतधृतरमसः ॥ चिन्तः ५ । इति चौरस्वामी ।
आधा ६ । इति रामाश्रमः ॥ चिन्तितः ७

आधानम् ८ । इति शब्दरत्नावली ॥ अरण्यम् ९
चर्चा १० । इति जटाधरः ॥ सा तु गर्भस्थस्य
अष्टभिर्मासैर्भवति । इति सुखबोधः ॥ * ॥
स्मृतिकारकौषधं यथा,—

“शुद्धपुष्पी वचा सोमा ब्राह्मी ब्रह्मसुवर्चला ।
अभया च गुडुची च अष्टरूपकशाकुची ॥
एतैरक्षसमैर्भोगैर्घृतं प्रस्थं विपाचयेत् ।
कण्टकाद्या रसं प्रस्थं ब्रह्मत्या च समन्वितम् ॥
एतद्ब्राह्मीघृतं नाभ स्मृतिमिधाकरं परम् ॥”

इति गारुडे १८८ अध्यायः ॥ * ॥

मन्वादिमुनिप्रणीतशास्त्रविशेषः । अरन्ति वेद-
मनया स्मृतिः । महर्षिभिर्वेदार्थचिन्तनं
स्मृतिः । तद्दयोगात् प्रयोऽपि स्मृतिरिति
सुकुटः । स्मृतिकर्तृणां नामानि धर्मशास्त्र-
शब्दे द्रष्टव्यानि । तत्र मनोः स्मृतेः प्राधा-
न्यम् । यथा,—

“वेदार्थोपनिबन्धात् प्राधान्यं हि मनोः
स्मृतम् ।
मन्वर्थविपरीता तु या स्मृतिः सा न शस्यते ॥”

इति कुङ्कुमभङ्घतवृहस्पतिवचनम् ॥

तत्पर्यायः । धर्मसंहिता २ । इत्यमरः । १ ।
६ । ६ ॥ धर्मशास्त्रम् ३ । इति जटाधरः ॥
संहिता ४ श्रुतिजीविका ५ । इति शब्द-
रत्नावली ॥ स च सात्त्विकराजसतामसभेदेन
त्रिविधः । यथा,—

“तथैव स्मृतयः प्रोक्ता ऋषिभिस्त्रिगुणान्विताः ।
सात्त्विका राजसाद्येष तामसाः शुभदर्शने ॥
वाशिष्ठं चैव हारीतं व्यासं पाराशरं तथा ।
भारद्वाजं काश्यपञ्च सात्त्विका मुक्तिदाः ॥

शुभाः ॥

आवनं याज्ञवल्काश्च आत्रेयं दाक्षमेघ च ।
काल्यायनं वैष्णवश्च राजसाः स्वर्गदा मताः ॥
गौतमं बार्हस्पत्यञ्च संवत्सं यमं स्मृतम् ।
सांख्यं चौशनसं देवि तामसा निरयप्रदाः ॥
किमत्र बहुनोक्तेन पुराणेषु स्मृतिष्वपि ।
तामसा तरकायैव वर्जयेत्तान् विचक्षणः ॥
यतो हि राजसं कर्म तामसञ्च वरानने ।
प्राणान्तो नैव कुर्याद्देवि विवेकी तत्त्वविभ्रः ॥
विना तु सात्त्विकं कर्म यथाभाधारणं हरिः ।
कटाचिद्राजसं कार्यं मानसैस्तामसं न तु ॥
श्रुतिस्मृतिपुराणोपुरःशेषागमेषु च ।
संहितातन्त्रशास्त्रेषु गिरिजे यामलादिषु ।
प्रश्नरात्रादिष्वपीह सारो यः सात्त्विको सतः ॥”

इति पाशोत्तरखण्डे ४३ अध्यायः ॥

स्यन्दः

स्मृतिमान्, [त्] त्रि, (स्मृतिर्विद्यतिऽस्येति ।
स्मृति+मतप् ।) स्मृतिविशिष्टः । चिन्तावान् ।
(यथा, मनुः । ७ । ३४ ।

“अनुरक्तः शुचिर्दक्षः स्मृतिमान् देशकालवित् ।
वपुष्मान् वीतभीर्वाग्मी दृढो राक्षः प्रशस्यते ॥”
स्मृतिविरुद्धः, त्रि, (स्मृतेर्विरुद्धः ।) धर्मशास्त्र-
विपरीतः । यथा, कूर्मपुराणे हिमालयं प्रति
देवीवाक्यम् ।

“यानि शास्त्राणि दृश्यन्ते लोकेऽस्मिन् विवि-
धानि च ।

श्रुतिस्मृतिविरुद्धानि निष्ठा तेषां हि तामसो ॥
करालभैरवश्चैव यामलं नाम यत् कृतम् ।

एवमादीनि चान्यानि मोहनार्थानि तानि वै ॥
मया सृष्टानि चान्यानि मोहार्थेषां भवार्थवे ॥”
इति मलमासतत्त्वम् ॥

स्मृतिशास्त्रं, स्त्री, (स्मृतिरेव शास्त्रम् ।) धर्म-
संहिता । यथा, एकादशोत्तरखण्डतत्त्वविषय-
पुराणवचनम् ॥

“स्मृतिशास्त्रे विकल्पस्तु आकाङ्क्षापुराणेषु सति ॥”
स्मृतिहेतुः, पुं, (स्मृतेर्हेतुः ।) अरण्यकारणम् ।

तत्पर्यायः । वासना २ संस्कारः ३ भावना ४ ।
इति जटाधरः ॥

स्मृत्यपेतः, त्रि, (स्मृतेरपेतः ।) स्मृतिविरुद्धः ।
इति केचित् ॥

स्मरः, त्रि, (स्मि ड ईषदसने + “नमिकम्पि-
स्त्राजसकमहिंसदीपो रः ।” ३ । २ । १६० ।
इति रः ।) विकशितः । इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । १०० ।

“कान्तिः काञ्चनवम्पकप्रतिनिधिर्वाणी सुधा-
सार्द्धिनी ॥

स्मरेन्द्रीवरदामसोदरवपुस्तस्याः कटाक्षच्छटा ॥”
ईषदसशरीलः । इति संचिन्तसारोणादिवृत्तिः ॥

(यथा, कुमारः । ५ । ७० ।

“इयञ्च तेऽन्या पुरतो विडम्बना

यदूटया वाणराजहार्थ्याया ।

शिलोक्च वृद्धोच्चमधिष्ठितं त्वया

महाजनः स्मरमुखो भविष्यति ॥”)

स्मरविष्करः, पुं, (स्मरः प्रफुल्लः विष्करः पत्नी ।)
मयूरः । इति केचित् ॥

स्यदः, पुं, (स्यन्द + षच् । “स्यदो जवे ।” ६ ।
४ । १८ । इति निपातनात् साधुः ।) वेगः ।

इत्यमरः । १ । १ । ६७ ॥

स्यन्द, ऊ ड व ल सुती । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भ्रा०-भा०-सक०-वेट् ।) अन्तःस्थाद्युक्तः ।

ऊ, अस्यन्दिष्ट अस्यन्त । ड, स्यन्दते । व,
स्यन्त्यति स्यन्दिष्यति । ल, अस्यदत् । सुतिः
अरण्यम् । प्रस्यन्दन्मदगन्तुव्यमधुपेत्यत्र गण-

कृतानिलत्वमिति रमानाथः । वस्तुतस्तु प्रस्य-
न्दते प्रस्यन्दः पचादित्वाद्दन् ततः प्रस्यन्द

इवाचरतीति कौ शक्यन्तम् । इति दुर्गादासः ॥
स्यन्दः, पुं, स्यन्दनम् । स्यन्दधातोर्घञ् प्रत्ययेन

निष्पन्नः ॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । १ । २४ ।

स्यम

“तदमन्दमजस्यन्दसुन्दरं निपीयताम् ।
श्रीचक्रशक्तिपुटेः स्यदसङ्गराजतरङ्गिणी ॥”

रोगविशेषः । यथा, सुश्रुते । २ । ४६ ।
“स्यन्दाग्निसादच्छर्द्दादीनामयान् जनयेद्बहुन्

स्वेदीकृतः । इति श्रीधरस्वामी ॥ यथा, भाग-
वते । ५ । ११ । ८ ।

“यत्रोदिते तस्य समानसूचनिपाते निष्कोचति
यत्र कचन स्यन्देनाभितपतीति ॥”)

स्यन्दनं, स्त्री, (स्यन्द + ल्युट् ।) अरण्यम् । (स्यन्दते
इति । स्यन्द + “बहुलमन्यत्रापि ।” उणा० २ ।

७८ । इति युच् ।) जलम् । इति मेदिनी ॥
गमनञ्च ॥

स्यन्दनः, पुं, (स्यन्दते चलतीति । स्यन्द + युच् ।)
चक्रयुक्तयुद्धप्रयोजनयानम् । रथ इति ख्यातम् ।

(यथा, रघुः । १ । ३६ ।
“स्त्रियमगम्योरनिर्घोषमेकं स्यन्दनमाश्रितौ ।
प्राहृषेण्यं पयोवाहं विद्युदेरावताविव ॥”)

तिनिशवृचः । इत्यमरः । २ । ४ । २६ ॥ वृत्ताह-
द्विशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ वायुः । इति

केचित् ॥ शीघ्रे, चि ॥ (स्यन्दके, च चि ॥
यथा, कथासरित्सागरे । १०३ । ६२ ।

“यद्देः परिवृतं चन्द्रमवतीर्णमिवाम्बरात् ।
रूपोपमानमन्येषाममृतस्यन्दनं दृशोः ॥”)

स्यन्दनद्रुमः, पुं, (स्यन्दन एव द्रुमः ।) तिनिश-
वृचः । इति शब्दरत्नावली ॥

स्यन्दनारोहः, पुं, (स्यन्दनमारोहतीति । आ +
रुह + षण् ।) रथस्थितयोद्वा । रथी । इत्य-
मरः । २ । ८ । ६० ॥

स्यन्दनः, पुं, तिनिशवृचः । इति रत्नमाला ॥
स्यन्दनी, स्त्री, (स्यन्दते इति । स्यन्द + ल्युट् ।

डोप् ।) लाला । इति राजनिर्घण्टः ॥ भूच-
नाडोति केचित् ॥

स्यन्दिनी, स्त्री, (स्यन्दते इति । स्यन्द + णिनिः ।
डोप् ।) लाला । इत्यमरः । २ । ६ । ६७ ॥

स्यन्दी, [न्] त्रि, स्रवति यः । स्रावकः । स्यन्द-
धातोर्णिन्प्रत्ययेन निष्पन्नः । इत्यमरटीकायां

रामाश्रमः ॥ (यथा, उत्तररामचरिते १ षष्ठे ।
“जीवयन्निव ससाध्वसश्रम-

स्वेदविन्दुरधिकगृहमर्ष्यताम् ।
बाहुरेन्द्वमयूखचुम्बित-

स्यन्दिचन्द्रमणिहारविभ्रमः ॥”)

स्यन्नः, त्रि, (स्यन्द + क्तः । सुतः । इत्यमरः ।
३ । २ । ८२ ॥ (यथा, भट्टिः । ५ । ८३ ।

“अथायास्यन् कषयाचः सन्नस्वेदकणोत्सवः ।
सन्दर्शितान्तराकूतस्तामवादीहशाननः ॥”)

स्यन्नबीणः, त्रि, (स्यन्ना बीणा यत्र ।) सुतः ।
इति हेमचन्द्रः ॥

स्यम, उ ण श ध्वनम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तुदा०-पर०-सक०-सेट् क्तावेट् ।) अन्तः-

स्थादियुक्तः । उ, स्यमित्वा स्यान्त्वा । ण,
स्यमतुः सस्यमतुः । श, स्यमती स्यमती । इति
दुर्गादासः ॥